

de Salg, der fandt Sted for 1½ Aar siden i Thyen, og der er for ganske kort siden paa Voland folgt en Kirke, der ogsaa blev betalt meget høit. Det forekommer mig, der var Noget, der yttrede, at man frygtede for, at Menighederne ikke vilde vedligeholde deres Kirker; i den Henseende skal jeg tillade mig at anføre et Exempel, der netop viser, hvilken Kjærlighed en Menighed kan have for sin Kirke. Der er nemlig for nylig hos en af vore bedste Billedhuggere, af en simpel Bondemenighed ovre i Skaane, bestilt et kostbart og betydeligt Monument for Menighedens Regning. Jeg kan derfor ikke nægte, at det vilde være særdeles behageligt, om den høitærede Cultusminister vilde give os nogle trøstende Ord med Hensyn til den Sag, som ligger idetmindste mig meget paa Hjerte, hvorvidt han nemlig vilde være tilbøjelig til at sørge for at realisere de Eiendomme, der ligge under ham, hvilket jeg er overbevist om i Tiden vilde geraade ham til overmaade stor Ære. Vi vide meget godt, at det her kun er en Discusstionsgjenstand, men gjennem det Slags Discussioner haaber jeg at vi endelig vilde naae til det Maal, som jeg er vis paa Thinget har for Øie, nemlig det at faae solgt de Eiendomme, der ligge under det Offentlige.

Kirke- og Underviisningsministeren: Jeg kan vistnok være meget villig til at yttre, at, forsaavidt der maatte vise sig nogen gunstig Leilighed til at foretage saadanne Afhændelser, saa skal jeg være meget stemt for at foretage de Skridt, som ere fornødne for at komme til Kundskab om, hvorvidt der kan foretages en heldig Realisation, ligesom jeg ogsaa maa tilstaae, at, forsaavidt der er Tale om de enkelte større Hovedgaard, der tilhøre Sorø Akademi, maa der virkelig siges at være saadanne Forhold tilstede, som kunne indeholde Opfordring til at søge dem realiserede. Dette vil jeg derimod ikke ubetinget kunne sige med Hensyn til f. Ex. Skovene, og med Hensyn til Kirkerne vil dette dog ogsaa komme til at beroe paa nogle andre Hensyn, som jeg dog ikke i dette Dieblif kan udtale mig nærmere om. Naar jeg udtaler dette, saa er det imidlertid dog ikke i det Haab, at det derved skulde lykkes enten for mig eller,

som jeg troer, for nogen anden Minister at bringe det dertil, at Ministeren ikke skulde trænge til at have Mænd under sig, som vare kyndige i og forstode sig paa det, som Ministeren selv maatte indrømme at han ikke forstod sig paa. Jeg troer, at man, hvordan man end vil bære sig ad, maa komme tilbage til den Nødvendighed, at der under Ministerierne maae være Embedsmænd, der have speciel Kyndighed og Dygtighed til at udføre de Forretninger, som henhøre under Ministerierne; og disse Forretninger vilde altsaa kunne udføres meget vel, — uagtet man maa indrømme, at Ministeren selv ikke er istand til at have en tilstrækkelig Sagkundskab i saa Henseende. Dette gælder navnlig med Hensyn til Forskvasenet under Cultusministeriet, thi man vil dog vist ikke lettelig ved Ansættelsen af en Cultusminister tage Hensyn til Forskydtheden; desuagtet troer jeg dog, det maa erkjendes, at der netop med Hensyn til de under Sorø Akademi henhørende Skove er skeet meget betydelige Forbedringer, og at de i det Hele ere bragte i en saadan Stand, at der er al Udset til, at disse Skove kunne sættes fuldstændig ved Siden af de øvrige, bedst behandlede Skove. Dette er Alt, hvad jeg for Dieblifket kan svare; om det vil være trøstende, eller tilstrækkeligt trøstende, som den ærede Rigsdagsmand sagde, kan jeg ikke vide; saameget er imidlertid sikkert, at, forsaavidt der skulde vise sig en heldig Leilighed til at realisere Eiendomme, henhørende under nogen af Stiftelserne, saa skal ikke fra min Side nogen Forskjærlighed for at bestyre store Eiendomme lægge nogen Hindring i veien for, at Realisationen finder Sted.

C. C. Møller: Imod hvad Rigsdagsmanden for Viborg Amts 2den Valgtreds (Bregendahl) har udtalt om Blytage i Almindelighed og i en bestemt Egn i Sørdeleshed, skal jeg tillade mig at anføre en Erfaring, der er hentet fra en bestemt Kirke, Øster-Nykirke i Hebeegnen, som ligger saa udsat for Vinden som muligt, og saa fjernt fra Beboere, som maaskee nogen Kirke noget Sted i Landet. Denne Kirke var tækket med Blytag, og det var oftere under Dmtale, om man ikke skulde skifte Tag, men man erkjendte stedse, at der ikke var noget Andet, man kunde tække med, som